

Er ref: KN2023/02353
Nils Elding Larsson

Klimat- och näringslivsdepartementet
kn.remissvar@regeringskansliet.se
kn.e.remissvar@regeringskansliet.se
nils.elding.larsson@regeringskansliet.se

Vår ref: R:2023-05
Johan Bruce

johan.bruce@skogsindustrierna.se

Remiss av förslag till förordning om elstöd till företag

Sammanfattning

Sammanfattningsvis anser Skogsindustrierna att:

- Om kapacitetsavgifter (flaskhalsintäkter) ska användas till elstöd, då ska de återbetalas till de användare som har betalat in dem i proportion till hur de bidragit till dessa.
- Förslaget uppfyller inte EU-rätten. Svenska kraftnäts ursprungliga förslag med ett elstöd utan tak var helt i enlighet med regelverket för EU:s nödförordning.
- Att sätta ett tak på 20 miljoner kronor per företag (koncern) är oproportionerligt och diskriminerande mot större elanvändare. Det är därmed inte i enlighet med EU-rätten då det är direkt diskriminerande och inte uppfyller kravet på proportionalitet.
- Skogsindustrierna använder ca 18 TWh el per år och är därmed den bransch som använder mest el i Sverige. Det är anmärkningsvärt att Skogsindustrierna inte är remissinstans.

Skogsindustriernas yttrande

Elstödet finansieras helt med kapacitetsavgifter (så kallade flaskhalsintäkter). Kapacitetsavgifter ska i första hand användas till att finansiera åtgärder för att motverka de flaskhalsar som har gett upphov till kapacitetsavgifterna. De senaste åren har stora prisskillnader gett upphov till kapacitetsintäkter som vida överstiger vad Svenska kraftnät kan använda för att motverka flaskhalsarnas uppkomst. Det är därför rimligt att de medel som inte kan användas för att åtgärda flaskhalsarna inom en rimlig tid återbetalas till de elanvändare som har bidragit till kapacitetsavgifterna i proportion till hur de bidragit till dem. I Svenska kraftnäts ursprungliga förslag återbetalades kapacitetsavgifterna till elanvändare i SE3 och SE4 baserat på sin historiska användning, utan något tak. Detta var ett väl avvägt förslag till återbetalning av kapacitetsavgifter.

Det nuvarande förslaget med ett tak på 20 miljoner kronor per företag (koncern) kommer att innebära att stora elanvändare diskrimineras i jämförelse med mindre elanvändare. Förslaget är därmed inte i enlighet med de kriterier om proportionalitet och icke-diskriminering som anges i nödförordningen (2022/1854). Energimarknadsinspektionen har i sin bedömning inte tolkat dessa begrepp på ett riktigt sätt.

Det är i stället förhållandet mellan mottagare av stöd som måste vara proportionellt så att vissa elkunder inte gynnas oproportionerligt i förhållande till andra. Om detta sker riskerar marknaden att skadas genom myndighetens intervention (artikel 107 EUF-fördraget). En elkund som har förbrukat stora mängder el och betalat hundratals miljoner kronor i flaskhalsintäkter ska erhålla stöd i samma proportioner som en

mindre förbrukare, antingen om man mäter proportionen i elförbrukning eller i antalet kronor som har inbetalats till Svenska Kraftnät (i form av kapacitetsavgifter).

Taket på 20 miljoner kronor är dessutom direkt diskriminerande mot stora elanvändare då dessa endast får ta del av en bråkdel av de kapacitetsavgifter som dessa stora elanvändare har bidragit med.

Skogsindustriernas utgångspunkt

Skogsindustrin är en av Sveriges viktigaste näringar. Med sin förnybara råvara har skogsindustrin och skogsindustrins produkter en nyckelroll i utvecklingen mot ett hållbart, biobaserat samhälle och skapar sysselsättning i hela landet.

Med en elanvändning om cirka 18 TWh el per år motsvarar industrins elanvändning cirka 14 procent av Sveriges totala elanvändning. Detta gör industrin till en av Sveriges mest energiintensiva branscher. Av detta köper industrin cirka 11,6 TWh per år. Resterande 6,6 TWh, är egen integrerad produktion av förnybar el.

Industrins elförbrukning sker till 77 procent i elområdena SE3 och SE4 (2021), i mellersta och södra Sverige. Här ligger majoriteten av industrin, och bland dessa även de mest elintensiva bruken. Elpriserna har de senaste åren varit mycket högre här än i Norrland.

Med detta som bakgrund är anmärkningsvärt att Skogsindustrierna inte är remissinstans för denna remiss.

För Skogsindustrierna

Johan Bruce
Ansvarig Energi